

SHUKUR XOLMIRZAYEV ASARLARIGA O'ZGACHA CHIZGILAR

Mamaraximova Nafisa Ibroximovna¹, Xusanova Shohsanam Nematovna²

¹(PhD), Katta o'qituvchi

²Toshkent amaliy fanlar universiteti "Boshlang'ich ta'lim nazariyasi va metodikasi" kafedrası

Annotatsiya: Mazkur annotatsiya o'zbek adabiyotining yirik namoyandasi Shukur Xolmirzayev asarlaridagi o'ziga xos badiiy chizgilarni tahlil qilishga bag'ishlangan. Yozuvchi ijodida milliy ruh, inson psixologiyasining chuqur tasviri va hayotiy realizm yetakchi o'rin tutadi. Uning hikoya va qissalarida oddiy insonlarning ichki kechinmalari, ruhiy ziddiyatlari va jamiyat bilan munosabatlari nozik badiiy vositalar orqali ifodalanadi. Adib tabiat tasviriga ham alohida e'tibor qaratib, uni inson ruhiyati bilan uyg'un holda tasvirlaydi. Shuningdek, muallifning til boyligi, xalqona iboralardan unumli foydalanishi uning asarlariga o'ziga xos joziba bag'ishlaydi. Ushbu tadqiqotda yozuvchi ijodining badiiy xususiyatlari, uslubiy o'ziga xosligi hamda o'zbek nasriga qo'shgan hissassi yoritiladi.

Kalit so'zlar: badiiy uslub, realizm, milliy ruh, psixologik tasvir, tabiat obrazlari, o'zbek nasri.

Annotation: This annotation is devoted to the analysis of distinctive artistic features in the works of Shukur Kholmiraev, a prominent representative of Uzbek literature. His творчество is characterized by a strong sense of national identity, deep psychological insight, and vivid realism. In his stories and novellas, the writer skillfully portrays the inner world of ordinary people, their emotional struggles, and their relationship with society. особое внимание уделяется описанию природы, which is often depicted in harmony with human feelings and moods. Kholmiraev's rich language, including the use of folk expressions and живой разговорной речи, gives his works a unique charm and authenticity. The study highlights his stylistic originality, artistic mastery, and contribution to the development of modern Uzbek prose.

Key words: artistic style, realism, national identity, psychological portrayal, nature imagery, Uzbek prose.

Аннотация: Данная аннотация посвящена анализу своеобразных художественных черт в произведениях Шукур Халмирзаева — выдающегося представителя узбекской литературы. Его творчество отличается глубоким психологизмом, реалистичностью и ярко выраженным национальным колоритом. В рассказах и повестях писатель раскрывает внутренний мир простых людей, их переживания, противоречия и отношения с обществом. Особое место занимает изображение природы, которое тесно связано с эмоциональным состоянием героев.

Богатый язык автора, использование народных выражений и разговорной речи придают произведениям особую выразительность и самобытность. В работе рассматриваются художественные особенности, стиль и вклад писателя в развитие узбекской прозы.

Ключевые слова: художественный стиль, реализм, национальный колорит, психологизм, образы природы, узбекская проза.

Kirish. Shukur Xolmirzayev ijodining ma'lum bir qismini tabiat va inson munosabatlarini badiiy tadqiq etishga bag'ishladi. Bu munosabatlar haqida adibniig o'zi iqrar tarzida yozgan ushbu so'zlaridan ham anglash mumkin: «Men Boysun rayonida tug'ilganman. Boysun - tog'lik joy. O'n ikki yoshimda o'zim yolg'iz miltiq ko'tarib ovga chiqib ketardim. So'ngra, bu yerda yashirishning hojati yo'q: qaysarroq edim... Lekin bitta narsani yaxshi ko'rardim: masalaning mohiyatini tushunishni» Bu so'zlardan anglashiladiki, 70-yillarning boshlarida, ya'ni ijodiy prinsiplari hali to'la shakllanib ulgurmagan paytda yosh yozuvchi voqyelikni badiiy idrok etish yo'llarini o'rgana boshladi. U inson hayotini, yashash tarzini, abadiy tiriklik maibaini tabiat bilan uyg'unlikda, bog'liqlikda, birlikda deb biladi. Bu xulosaga u hozirgi Surxon elining olis avlod-ajdodi bo'lmish qadimgi baqtriyaliklar hayoti tarzini kuzatish asnosida keladi, bu o'lkaning ko'hna ibtidoiy xalqlari dastlab tabiatga sig'inishganini, uni ulug' bir ne'mat sifatida qadrlashganini anglaydi.

Yomg'ir yog'may qurg'oqchilik bo'lgan paytda ko'kdan yomg'ir tilab qo'shiq aytishlar, bahorning birinchi darakhchisi bo'lmish boychechak chiqishi bilan bolalarning uyma-uy yurib xabar berishlari va qariyalarning eson-omon bahorni qarshilaganlari bois ko'zlariga giyohni surib, tavof qilishlari, Navro'z quvonchlari o'sha qadim davrlardan to hozirgacha, ayniqsa, Surxondaryoda saqlanib qolganligi, yozuvchining bolalik xotiralarini ham band etgani sezilib turadi.

Yozuvchi bolaligida eshitgan qadimgi afsonalar mazmunida ham inson va tabiat o'rtasidagi uyg'unlikda katta ma'no yashiringanini anglaydi: «Momomn ing Tiniqoy kampir haqida aytgan ertagining mazmunini keyinchalik chaqishga urinib ko'rdim...

Shundan keyin mening tabiatga - jonivorlar, parrandalar, hatto yirtqich hayvonlarga ham munosabatim o'zgarib ketib, ularni o'zimga qandaydir qarindosh deb biladigan bo'ldim. Gap shunda ekanki, ibtidoiy odamlar o'zlarini tabiatdan ajratmagan, balki uning bir bo'lagi, uzluksiz bir bo'lagi, deb bilganlar. Shuning uchun ular tabiatdagi har bir giyoh, har bir jonli jonivorda ham til bor, ular ham odamzodga o'xshaydi, deb o'ylaganlar. Shuning uchun hayvonlarning odamlarga yordami yoxud odamlarning hayvonlar bilan do'stligi haqida afsonalar to'qishgan». Sh. Xolmirzayev «Tiniqoyning «ayiq eri» hasratida aytadigan qo'shig'i mazmunida ham insonning tabiatga yaqinligi ifodalanganini ko'radi.

Sh.Xolmirzayev jahonning mashhur yozuvchilari qatorida, ularga bo'ylasha oladigan darajada tabiat mavzusida takrorlanmas asarlar yaratdiki, bu yozuvchi ijodining alohida bo'rtib ko'rinib turuvchi bir qirrasidir. Mana shu sababdan ham katga imkoniyati tufayli tabiat qonunlari,

hayvonlarning yashash tarzlari, har bir giyohning o'ziga xos xususiyatlari haqida puxta bilimga ega. Bu jihatdan J.London, E.Xeminguey, S.Tompson asarlarining yozuvchi ijodiga ta'siri ham katgadir.

Tanqidchi U.Normatov «Zaminda yashaymiz, zaminni o'ylaymiz» maqolasida Sh.Xolmirzayev hikoyalariga xos mazkur xususiyat haqida shunday deydi: «Inson va tabiat munosabati Sh.Xolmirzayev hikoyalarining yetakchi leytmotiviga aylanib qoldi. Shunisi xarakterliki, yozuvchining so'nggi yillarda yaratgan deyarli barcha hikoyalari shu mavzu atrofida aylansa-da, ular bir-birini takrorlamaydi, har gal avtor masalaning yangi qirrasini kashf etadi, yangi xarakter yaratadi, xarakter qalbining yangi tomonini ochadi...». Shu nuqtai nazardan yozuvchining inson va tabiat mavzuidagi hikoyalarini ko'zdan kechirsak, inson xarakterining qanchalar murakkab ekanligi, bu murakkabliklar, uning hatto, tabiatga munosabatlarida ham namoyon bo'lishini kuzatamiz.

Chunonchi, «Kulgan bilan kuldigan» (1972) hikoyasida Shukur Xolmirzayev vatan go'zalligi, boyligi, umuman, tabiatga befarq bo'lmagan, uni sevuvchi kishilarni tashvishga solayotgan - tabiat boyliklarini asrash masalasini ilgari suradi va bu masalaning mohiyatini oddiy bir voqyea tasviri orqali ko'rsatadi.

«Kulgan bilan kuldigan» hikoyasida bosh qahramon tog'dagi kakliklar haqida qayg'uradi, bir-ikki qushni emas, umuman, hududdagi barcha qushlarni qahraton ayozdan omon chiqarib olish g'amini yeydi. «Jarga uchgai odam»da esa o'zi tabiat va uni asrash xususida film yaratmoqchi bo'lgan kinorejissor butun boshli ayiqni o'ldirib ikki bolasini yetim qilgani uchun tegishli tashkilotlar tomonidan emas, oddiy bir tabiat jonkuyari qo'lidai ayovsiz jazolanadi.

Yozuvchining bu kabi asarlarida aks etgan o'zboshimchalik oqibatida yuzlab tog' qishloqlari aholisi vohalarga ko'chirilib, yashnagan go'shalar vayronaga

aylangani, ming yillik tarixiy obidalarining qarovsiz qolib ketgani, xalq kelajagini ta'min qiladigan yer-suvning isrof bo'layotgani haqidagi fikrlar va tashvishli mulohazalar ijodkor izhor qilayotgan xalq dardining in'ikosidir. Tabiatga yondashishdagi mazkur prinsipni izohlab, Sh.Xolmirzayev aytadi: «...Gap shunday ekan, gap tabiatni qo'riqlash, uni boyitib, boyliklarini saqlash va kelgusi avlodlarga yetkazishdek sharaflil ekan, bu masalaga hamma bir yoqadan bosh chiqarishi kerak... Ana shunda bebaho tog'larning jamoli xira tortmaydi, uning go'zalligi boyligi o'zi bilan qoladi...».

Sh.Xolmirzayevning inson va tabiat mavzusiga bag'ishlangan hikoyalarining bir qismida tabiatning maftunkor go'zalligi aks ettirilsa, boshqalarida tabiatga yovuzlarcha munosabat, uni talon-taroj qilishlar qoralanadi. Mana shu keyingi hikoyalarida yozuvchi tabiat hodisalaridan «sovuq tasvirlar» topadi va muayyai badiiy g'oyani ifoda qilish maqsadida o'rinli foydalanadi. Masalan: havoning tundligi, osmonni past tushgan qora bulutlar qoplab olishi, guvillab kuchli shamol esishi, chumchuqlarniig chirqillashi, bo'rining uvlagani, qor uchqunlarining deraza oynasiga shitirlab urilishi, quyunning qorlarni to'zg'itib o'ynashi, "bo'ronning qori qalin betlarini yalab -supurib"

ketishi odamning kayfiyatiga yomon ta'sir qiladi. Bu tasvirlar hikoyalardagi qahramon xarakterini yoritib beruvchi vositalar, xolos.

Sh.Xolmirzayevning mana shunday ruhda yozilgan hikoyalaridagi tasvirda sovuqqonlik bor, chunki bir suhbatida yozuvchining o'zi ta'kidlaganidek, manzarada shafqatsizlik bor; «sovuq, shafqatsiz go'zallik bor. Tog'larida, so'qmoqlarida, archalarida... Odamni tarbiya qiladi».

«Muallif tabiatning qaysi hodisasi yoki holatidan material olmasin, u avvalo naturalist sifatida tabiat hodisalarining ob'ektiv mohiyatidan kelib chiqadi va ularni o'z g'oyaviy maqsadiga mohirlik bilan yo'naltiradi. Tabiatning har bir hodisasi muallif tafakkurida, tuyg'ular olamida sayqal topadi va qisman bo'rtirilgan, birmuncha izohlagan tarzda ko'tarayotgan muammolar koitsepsiyalarni yaqqol ochib beruvchi syujetga aylanadi». Xususan, «Zov ostida adashuv», «Cho'loq turna», «Yangi zot», «Boychechak ochildi», «Qush tili» va boshqa asarlarni o'qib shunday xulosaga kelish mumkin.

Sh.Xolmirzayev qahramonlari ona yurtga, tabiatga mehr qo'ygan yuksak e'tiqodli kishilardir. Lekin uning «Yovvoyi gul», «Boychechak ochildi» hikoyalaridagi asosiy gap tabiatga munosabat haqida emas, balki tabiatning insonga ta'siri, oddiy giyohning sehrli qudrati orqali ibratli mulohazalarni o'rta tashlaydi.

«Boychechak ochildi» (1971) hikoyasida esa ilm-fan rivojiga katta hissa qo'shgan adabiyotshunos olim katta shaharda yashab, ona tabiatdan biroz uzoqlashib

qolgani natijasida tabiatga yaqinlashish bilan uning ruhiyatidagi o'zgarishlar ko'rsatiladi.

"Sh.Xolmirzayev hikoyalarida tadqiq etilgan inson va tabiatning o'zaro aloqasi masalasi yozuvchi ijodiy evolyusiyasining deyarli barcha bosqichlarida asosiy o'rinni egallaydi. Bunday hikoyalarning bir qismida tabiatni asrab- avaylash haqida gap ketsa, boshqa bir guruhida tabiat go'zalliklarini tasvirlash bilan birga, inson va tabiat munosabatlari go'zallitini tarannum etuvchi asarlar ko'proq o'rinni egallaganini ko'rinadi, chunki yozuvchi insonda tabiatga munosabat orqali yaxshilikni, ezgulikni, katta bir mehrni ko'rishni istaydi. Bu hol, ayniqsa, inson va hayvonot dunyosi, inson va o'simliklar olami tasvirida yaqqol ko'rinadi" [3]. Sh.Xolmirzayevning «Ot egasi», «Podachi» hikoyalarida insonning hayvonga muhabbati «Ko'kboy» hikoyasida hayvonning insonga sadoqatini ko'ramiz.

E'tibor qilgan o'quvchi yozuvchining aksar hikoyalarida ayni mavzuga murojaat etilib, tabiatga aloqador gaplar katta ijtimoiy-axloqiy, ma'naviy-ma'rifiy muammolar, inson va uning taqdiri, tarbiyasi haqidagi falsafiy fikrlar bilan tutashib ketganligini ko'radi. Inson tabiatdan tirqishsiz devor orqali ajralib turmaydi, barcha borliq, mavjudot biri ikkinchisidan oladi yoki beradi. Ushbu prinsip nafaqat inson va tabiat o'rtasidagi munosabatda amal qilinadi, balki bu tuyg'u inson va hayvonot dunyosida, ularning o'zaro munosabatida ham ko'rinadi. Bunday uzviy bog'liqlikni aks etgiran hikoyalarda bir dunyo bilan ikkinchi dunyoni, bir olam bilan ikkinchi olamni vafo, sadoqat, mehr-muhabbat tushunchalari bog'lab turadi.

Hayvonot dunyosi haqida jahon xalqlari adabiyotida yaratilgan Redyard Kipling, Jek London, Seton-Tompson, Orosio Kiroga, Lev Brandt, Yuriy Kazakovlarning turli ma'naviy va ijtimoiy muammolarni o'rta tashlagan ko'pgina asarlari o'quvchilarga ma'lum va manzur. Ana shunday muammo, ma'no Sh.Xolmirzayevning inson va hayvonlar munosabatiga bag'ishlangan hikoyalarida ham o'ziga xos tarzda yozuvchi tug'ilib o'sgan Boysun tabiati va kishilari xarakteridan kelib chiqib badiiy talqin qilingan.

Shukur Xolmirzayevning tabiat va inson munosabatlariga bag'ishlangan hikoyalari o'zining rang-barang badiiy talqiniga ega ekanligini kuzatish mumkin. Bu jihat yozuvchining nafaqat hikoyalarida, balki uning qariyb barcha asarlarida - qissa, esse, romanlarida ham ko'zga tashlanadi, ularda doim tabiatga murojaat etiladi, o'quvchiga tabiatning yangi-yangi sir-asrirlari oshkor qilinadi. Chunki tug'ilgan yurtidan uzoqda yashasa-da, tabiat, uning go'zalliklari hamma-hammasi yozuvchining qon-qoniga, ongiga singib qolgap. U o'zi tug'ilib o'sgan Boysundan, hatto, ruhan ham ajralib yashay olmaydi. Adabiyotshunos Y.Solijonov tabiat tasvirida yozuvchining detallarga alohida ahamiyat berishi haqida quyidagicha ifodalaydi: "Shukur

Xolmirzayevning asarlarida eng ko'p qo'llaniladigan detallar bu — tabiat unsurlari: turli daraxtlar, o't-o'lanlar, gullar, qushlar, hashorotlar va hayvonlardir. Ularni inson obraziga nisbat berish bilan adib tabiat va odamning yaqinligini, biri ikkinchisiz yashay olmasligini uqdirmoqchi bo'ladi. Ayni chog'da tabiat hodisalaridagi o'zgarishlarga, ularning o'ziga xosligi (masalan, yarmi qurigan do'lananing hamon gullab, meva tugishi, gap tomirning chuqur ketganligi, ya'ni mohiyatda ekani)ga urg'u berish orqali odamni o'z hayotiga e'tiborliroq bo'lishga undaydi. Ha, Shukurning asarlarida tabiat gapiradi, harakat qiladi, ko'rkini namoyish etish uchun quturib gullab, bizni maftun etadi. Ruhiyatimizga osoyishtalik bag'ishlab, umrimizni uzaytiradi" [4].

Sh.Xolmirzayev hikoyalarida tabiat o'quvchiga estetik zavq, lirik kayfiyat bag'ishlovchi vosita, siqilgan yurakka taskin beruvchi maskan sifatida talqin qilinadi. Qator hikoyalaridagi Islom, Ehson, Qo'ng'irot domla obrazlari orqali yozuvchining o'zi ona tabiatning maftuni, himoyachisi, kurashchisi kabi ish tutadi. Uning asarlarida osmon baravar tog'lar, jiyaklarida boychechaklar o'sib yotgan so'qmoqlar, shishadek tiniq osmon, oppoq momiq bulutlar, shoxlari osmonga tekkudek azim daraxtlar, sokin o'rmonlar, kakliklarning sayrash kishining bahri-dilini ochadi; tandir og'ziday alangalanib turgan quyosh, yam-yashil yaproqlari tagidan no'xatdek-no'xatdek zangor mevalari ko'rinib turgan archa ko'ngillarga shodlik baxsh etadi; cho'l havosi, uning kengligi, sarg'ish tuman ichra suzayotgan oy, bo'g'iq ovoz chiqarib, afsonaviy bir maxluqdek kilkillab oqayotgan daryo asabni xotirjam qiladi. Bu manzaralar qandaydir tashqi kuzatuv asosidagi tasvir emas. Bu yeru osmondagi barcha go'zalliklar ham birdaniga, bir vaqtda yozuvchi ko'z o'ngida gavdalanmaydi, bu eshitish va ko'rish orqali qabul qilinadigan tabiat manzarasi emas, balki bu murakkab va aniq qonunlarga asoslangan tabiat hayotining umumiy manzarasi. Tabiatni har tomonlama, iker-chikirlarigacha,

chuqur bilimdonlik bilan tasvirlash yozuvchi ijodiy prinsipining asosiy xususiyatlaridan biridir. Sh.Xolmirzayev asarlarida tog', cho'l, qishloq tabiati tasvirlari ko'p uchrasa-da, ammo bu tasvirlar hech qachon bir-birini takrorlamaydi, manzaradagi rang-baranglik tasvirda o'ziga xoslikni ta'minlagan.

Natijalar. Shukur Xolmirzayev ijodi - o'zbek hikoyachiligida katta maktab hisoblanadi.

Tabiat va inson muammolarini yoritgan asarlarida Shukur Xolmirzayev o'z yurti tabiatini ko'z-ko'z qiladi, ana shu yurt tabiatiga mehr qo'ygan, uni asrab avaylagan shaydoyi kishilarni o'ziga yaqin oladi va ulug'laydi; o'z ne'matlarini tuhfa etgan tabiat boyliklaridan nooqil foydalanib, shafqatsizlarcha munosabatda bo'lgan kishilar fojiasini fosh etadi. Tabiat va inson munosabatlarini ko'rsatish orqali yozuvchi quyidagi hayotiy hikmatlarni kashf etadi:

- tabiatning barcha betakror go'zal manzaralari insonga estetik zavq, kuch-qudrat baxsh etadi;
- tabiatga yaqinlashish inson qalbida mehr-shafqat, g'ayrat-shijoat, yashash va ishlashga havas uyg'otadi, ijodiy ilhom, aql-zakovat bag'ishlaydi;
- inson tabiatdan ma'naviy ozuqa oladi; tabiatdan uzoqlashish esa insonni tabiiy tuyg'ularidan mahrum qiladi, uni beshafgqat va toshbag'irga aylantiradi.

Ko'rinadiki, Sh.Xolmirzayev hikoyalarida tabiatga «o'lja» sifatida qarovchilar, turli hodisalar girdobida o'zlari ona tabiatning «o'lja» siga aylanadi, undan manfaat kutib, uning tabiiyligiga xiyonat qilgan qahramonlarning o'zlari ham mana shu xiyonatning qurboni bo'ladilar. Sh.Xolmirzayev hikoyalarida tabiat o'z holicha alohida bir dunyo. Unga inson aralashuvi bilan bu dunyo boyishi yoki aksincha ayrim jihatlari yemirilishi mumkin. Insonning insonligi ham tabiatni bir butun holida saqlay olishida ko'rinadi.

Adib hikoyalarida tabiat tasviri muayyan estetik vazifani bajaradi. U faqatgina tabiat dunyosining bir bo'lagi emas, balki qahramon dunyoqarashining va insoniy go'zalligining shakllanishida o'z ta'sirini ko'rsatuvchi poetik vosita hamdir. Inson va tabiat muammosi Sh.Xolmirzayevning ayrim hikoyalari mavzusiga tegishli mavsumiy hodisa emas. Bu munosabatlar tizimida yozuvchi Inson va tabiatning o'z vazifasi, asardagi o'rni va jamiyatdagi mantig'ini tushuntirib berishga erishgan.

Xulosa. Bundan shunday xulosa kelib chiqadiki, Shukur Xolmirzaev ijodining dastlabki bosqichida o'zi aytganiday klassiklarga ergashgan va bunda ularning ta'siri katta bo'lgan. Shu bilan birga Sh.Xolmirzaev J.London, R.Tagor, A.Chexov yoki A.Qahhorlarning quruq o'zlashtiruvchisi emas, balki badiiy so'z san'atini milliy zaminda boyitishga harakat qildi. Shukur Xolmirzaev shaklan an'anaviy yo'lda mazmunan yangi qahramonlar yaratdi.

Sh.Xolmirzaev asarlarini o'qib, so'ng yozuvchi voyaga yetgan Surxon vohasiga, Boysun tog'lariga, bepoyon dashtlariga qadami tushgan kishi undagi manzara, rang-baranglikni ko'radi, ajib

ohanglarni eshitadi, ularning ha mmasi ana shu yuragida hayot, tiriklik «tepib turgan» tabiatning «issiq» bag'ridan olinganini baralla sezadi.

Shukur Xolmirzaevning o'zi hayotni teran anglagan, insoniyat ruhiyatidagi o'zgarishni seza oladigan inson edi. Shuning uchun ham u asarlarida tabiat qonuniyatlari asosida ish ko'radi, bu tabiiylik hyech qachon buzilmasligi kerakligi, buzilgan taqdirda katta falokatlar, fojialar keltirib chiqarishi mumkinligi haqidagi xulosalar chiqaradi.

Shukur Xolmirzaev adabiyotga Surxon koloritini, tabiati, havosini olib kirgan yozuvchi. Olib kirganda ham betakror uslubda zavq bilan ifodalay oldi. Ana shundan, u o'zbek hikoyanavisligida o'ziga xos mustahkam cho'qqi yaratdi. Ayniqsa, "Zov ostida adashuv" hikoyasini nafis so'z ila yaratilgan san'at asari deyish to'g'ridir.

Foydalanilgan adabiyotlar

- [1] Xolmirzayev Sh. Tanlangan asarlar. – Toshkent: G'afur G'ulom nomidagi nashriyot, 2018.
- [2] Xolmirzayev Sh. Saylanma. – Toshkent: Sharq, 2005.
- [3] Karimov N. XX asr o'zbek adabiyoti tarixi. – Toshkent: O'qituvchi, 2010.
- [4] Qo'shjanov M. Adabiyot nazariyasi asoslari. – Toshkent: Fan, 2012.
- [5] Normatov U. Ijod sehri. – Toshkent: Ma'naviyat, 2007.
- [6] Yo'ldoshev Q. Badiiy tahlil asoslari. – Toshkent: Yangi asr avlodi, 2015.
- [7] Abdullayevna, N. Y., & Qizi, S. Q. B. (2024). CREATIVE KOMPETENTSIYALARINI THE ROLE OF INNOVATIVE TECHNOLOGIES IN FORMATION OF PRIMARY SCHOOL TEACHERS. *Eurasian Journal of Academic Research*, 4(7S), 706-709.
- [8] Mirzayev S. O'zbek nasri taraqqiyoti. – Toshkent: Fan va texnologiya, 2016.
- [9] Qudratova, S., & Parmanova, M. (2024). KELAJAKDAGI ILMIY TADQIQOTLAR:
- [10] YANGI YO 'NALISHLAR VA ISTIQBOLLAR. Универсальная индексная библиотека Евразийского журнала академических исследований, 4(12 Special Issue), 1282-1285.
- [11] Jo'rayev M. Zamonaviy o'zbek hikoyachiligi. – Toshkent: Universitet nashriyoti, 2019.